

CENTENARI POETESSA MARIA CARDONA I CODINA – 1922-2022

L'ENRAMADA DEL RAVAL

Els dies s'han omplert de clarianes
i el sol s'aixeca blanc i resplendent;
les ginesteres d'or brillen ufanes
amb uns estranya llum de Sagrament.

És que el Juny ja ha arribat. En tota cosa
hi esclata una rialla triomfant...
s'engresquen els jardins i, cada rosa
s'esberla joguina, exuberant!

El vell Raval mig d'amagat s'estira
senzill i estret de tan acollidor,
com que el Juny ha arribat, riu i sospira
i a dins li remoreja una cançó.

El vell carrer té un aire de sorpresa
i s'enfebra i treballa i es deleix
i és que, quan pensa en la Custòdia encesa
del Corpus gloriós, tot s'estremeix...

Es desvetlla un veí de matinada
i se'n va a trobar els homes un a un:
- Noi, què farem? S'acosta l'enramada,
enguany per Corpus hem d'anar per munt!

Cada dona ho coment atrafegada
i el domàs del balcó ja es deixa llest
i, mentrestant, conserva ben regada
l'hortènsia que floreix al millor test.

I, Corpus ve, Gentil magnificència
de ginesta i de branques en un ram!
passarà el Crist! Per fer-li reverència
vers la ciutat s'aboca tot el camp!

Amunt i avall van caminant les branques
i el vell carrer es guarneix en un moment,
pel mig treuen el cap les cases franques
per guardar el bosc i per guaitar la gent.

Què hi fa si, tot passant, la gent s'inclina
i entrebanca el brançam la processó
i del tàlem treueix la seda fina
si en la Custòdia hi riu Nostre Senyor?

Ai, vell Raval! La teva ingènua vida
conserva encara el gust d'un temps llunyà,
un gust de bona gent, tothora unida,
del poble amb un sol cor i un sol pensar.

Perdona,. Bon Raval, la indiferència
d'aquells que el teu silenci han profanat;
no en perdís el teu aire d'innocència
cercant els focs follets de la ciutat.

Que ens porti a tots aquesta flama encesa
tèbia i tranquil·la del teu tendre sol,
clarors d'humilitat i senzillesa
i un caliu de família i de bressol.

I, a aquells que et guaiten, freda la mirada
perquè ets estret i es riuen del teu nom,
digues que és més estreta l'abraçada
i que tens abraçades per a tothom.

I amb el Corpus diví, omple'ns de joia,
deixa'ns veure't alegre i enramat,
ingenu i tremolós, com una noia
que es guarneix perquè arriba l'Estimat!
